

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218011096
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7218011096.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča, sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Bc. Milana Husťáka v trestnej veci proti obžalovanému Z. H. pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 7.5.2019 sp. zn. 3T 58/2018 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 5. februára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Z. H..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 3T 58/2018 zo dňa 7.5.2019 uznal obžalovaného Z. H. vinným zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14.5.2016 v kancelárii viazaného finančného agenta spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. na Krivej č. 18 v Košiciach, uzavrel zmluvu o úvere č. 8500156655 na sumu 3.000,- Eur, ktorú sa zaviazal uhrádzať v 42 mesačných splátkach po 103,75,- Eur pričom v čase, keď uzatvoril uvedenú, zmluvu, do žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru ako zamestnávateľa uviedol spoločnosť SCS STEEL CUTTING SERVICE s.r.o., Priemyselná 3845, 071 01 Michalovce, IČO: 36 652 495, pričom k predmetnej žiadosti priložil aj falošnú pracovnú zmluvu zo dňa 23.2.2011 a výplatné pásky za 02 - 05/2016 a ďalšie súvisiace doklady a svojim podpisom potvrdil, že pre uvedeného zamestnávateľa pracoval a jeho priemerný čistý mesačný príjem bol 726,- Eur, aj keď sa to nezakladalo na pravde a následne po obdržaní finančných prostriedkov, dohodnuté obchodné podmienky riadne neplnil a k predmetnej zmluve doposiaľ uhradil iba 207,83,- Eur poslednú splátku za 8/2016 následkom čoho úver bol splatný dňom 5.12.2016, čím tak spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. spôsobil škodu vo výške 3.390, 03,- Eur.

Súd mu za to uložil podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 5, § 49 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 78 mesiacov. Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák.pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť škodu spol. PFOFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 524 96 Bratislava IČO: 35 792 752 vo výške 2.792,17,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkazuje spol. PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. Bratislava so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu I. stupňa a považuje ho nesprávne a nezákonné. U obžalovaného došlo k porušeniu práva na obhajobu a skutkový stav nebol dostatočne objasnený. Má zato, že dôkazná situácia v žiadnom prípade neodôvodňovala prijatie jednoznačného záveru o vine obžalovaného, naopak dôkazná situácia vykazuje znaky zmätočnosti a nejasnosti, pričom

sa súd nevysporiadal so všetkými pre vec rozhodujúcimi skutočnosťami. Konaním obžalovaného v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k naplneniu všetkých obligatórnych znakov stíhanej skutkovej podstaty, v dôsledku čoho nie je možné konanie právne kvalifikovať ako trestný čin úverového podvodu a teda následne prijať o vine obžalovaného za spáchaný skutok. Nesúhlasí, že zo strany obžalovaného došlo k naplneniu subjektívnej stránky stíhanej skutkovej podstaty. Je nepochybné, že zo strany obžalovaného existoval záujem čerpať úver, pokiaľ by teda splňal podmienky na jeho poskytnutie. Zo skutočnosti, že uvažoval o získaní úveru a mal o neho záujem, však v žiadnom prípade nemožno vyvodzovať preukázateľnú existenciu podvodného úmyslu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že do celého procesu zisťovania možnosti poskytnutia úveru bolo zainteresovaných viacero osôb, t.j. nejednal priamo s poskytovateľom úveru. Súd I. stupňa sa nevysporiadal s tou variantov skutkového deja, že sám obžalovaný bol zo strany Y., Q. M. I. zavedený v otázke možnosti získania úveru, keďže len sám obžalovaný disponoval vedomosťou že je potrebné dokumenty len podpísať, a to za účelom predbežného zistenia, či je možné mu úver poskytnúť. Následne bol vyzrotený, že úver mu byť poskytnutí nemôže. Rovnako tak namieta naplnenie objektívnej stránky trestného činu. Nie je pravdou, že v snahe uviesť poskytovateľa úveru do omylu predložil finančnému agentovi spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s r.o. falošné dokumenty a uviedol nepravdivé skutočnosti o zamestnaní. V rámci vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že podpisy na sporných listinách sú obžalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že posúdenie pravosti podpisu predstavuje odbornú otázku, jedinou zákonnou možnosťou bolo vo veci realizovať znalecké dokazovanie znalcom z odboru písmoznalectva, čo sa však v danom prípade nestalo. Aj táto skutočnosť je sporná a existuje o nej pochybnosť a v tomto smere orgány činné v trestnom v trestnom neunesli dôkazné bremeno. S otázkou predloženia falošných dokumentov úzko súvisí aj otázka obvyklej miery opatrnosti poškodeného - poskytovateľa úveru. Súd I. stupňa tejto otázke nevenoval žiadnu pozornosť hoci aj z obsahu vyšetrovacieho spisu vyvstáva v tejto rovine značný rozpor.

Z úradného záznamu zo dňa 30.1.2017, predmetom ktorého je preverenie k spôsobu poskytnutia úveru u poškodeného vyplynulo, že spoločnosť si u zamestnávateľov spätne telefonicky overuje existenciu pracovného pomeru. V prípade prejednávaneho prípadu - žiadosti o úver však tento postup nebol vôbec dodržaný a žiadne preverovanie sa neuskutočnilo. Súd I. stupňa neskúmal, či omyl do ktorého mal byť poskytovateľ úveru uvedený, nebolo možné pri dodržaní základných preventívnych povinností jednoducho odhaliť, a to najmä vzhľadom na postavenie poškodenej spoločnosti. Táto otázka je o to významnejšia, keďže z výpovede sv. Y. pôsobiaceho ako samostatného finančného agenta vyplynulo, že v prvom rade disponoval predloženými listinami on sám, pričom neexistovala prekážka brániaca mu kontaktovať údajného zamestnávateľa žiadateľa o úver a preveriť otázku existencie deklarovaného pracovného pomeru, no zároveň bol zasielaný dopyt na preverenie žiadateľa a schválenie poskytnutia úveru aj do centrálneho poskytovateľa v Bratislave, kde k veci zaujali kladné stanovisko, t.j. poskytnutie úveru bolo odsúhlasené. Je potrebné zdôrazniť, že zmluva o úvere sa zaraďuje do súkromnoprávných vzťahov, pričom z ustanovení o prevenčnej povinnosti v súvislosti so zodpovednosťou za škodu obsiahnutých v Občianskom zákonníku vyplýva pre poskytovateľa úveru určitá miera opatrnosti pri rizikových obchodoch. Je nepochybné, že k vzniku celej situácie prispela podstatnou mierou aj spoločnosť poskytujúca úver, kedy konala v neospravedliteľnom omyle, spočívajúcom v nepreverení si skutočností rozhodných pre schválenie poskytnutia úveru žiadateľovi. Zdôrazňuje, že v prípade poškodenej spoločnosti sa nejedná o ojedinelú situáciu, kedy by zanedbanie potrebnej miery opatrnosti mohlo byť ospravedliteľné. Inak povedané, pri posudzovaní otázky, či páchatel naplnil znaky príslušného trestného činu je nutné vziať do úvahy aj prípadnú existenciu súkromnoprávneho vzťahu, v ktorom ako účastníci vystupovali páchatel a poškodený a ktorý má význam pre konkrétnu trestnú vec. Pokiaľ ide o súkromnoprávny vzťah, je potrebné totiž trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov dbali predovšetkým samotní účastníci takéhoto vzťahu. Od týchto účastníkov je nutné požadovať, aby postupovali obozretné a aby dodržali aspoň elementárne zásady opatrnosti, obzvlášť ak sú pre to ľahko dosiahnuteľné prostriedky. Z hľadiska princípov, na ktorých je založený demokratický štát je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov.

Rovnako poukazuje na výhrady k hodnoteniu dôkazov zo strany súdu I, stupňa najmä vo vzťahu k svedkovi G. Q., kedy súd vôbec nereflektoval na skutočnosť, že sa jedná o osobu, ktorá bola trestne stíhaná a odsúdená za majetkovú trestnú činnosť. V spojení s nevyvetliteľnou a pochybnosťami

vyvolávajúcou zainteresovanosťou sv. Q. do celej záležitosti ohľadne údajného poskytnutia úveru osobe obžalovaného je kriminálna minulosť svedka Q., rovnako ak jeho predchádzajúce pracovne skúsenosti v oblasti poskytovania úverov dostatočnými skutočnosťami, ktoré sú spôsobilé spochybniť vierohodnosť jeho tvrdení.

Všetky uvedené skutočnosti však súd I. stupňa opomenul a výpovedi svedka Q., bezhranične uveril. Pochybnosti na strane súdu nevzbudili ani tvrdenia svedka Q., kedy na jednej strane priznal odsúdenie za trestný čin podvodu, avšak už nevedel uviesť konkrétne o danej veci, čo považuje za krajne nepravdepodobné a javí sa ako cielené zavádzanie súdu. Porušenie práva na obhajobu vidí v postupe súdu I. stupňa, ktorý v rámci vykonávaného dokazovania neumožnil vykonať obhajobou navrhované dôkazy, ktorými by obžalovaný spochybnil skutočnosti uvádzané obžalobou a preukázal svoju nevinu. Súd prvého stupňa nevyhovel ani jednému z navrhovaných dôkazov na doplnenie dokazovania obhajobou na hlavnom pojednávaní dňa 2.5.2019. Má zato, že všetky navrhované dôkazy boli relevantné a spôsobilé vyvrátiť tvrdenie obžaloby. Rozhodnutie súd I. stupňa o zamietnutí navrhovaných dôkazov sa javí ako nepreskúmateľné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má zato, že dôkazná situácia pred súdom I. stupňa bola nejednoznačná a rozporná, zo strany prokuratúry ako nositeľa dôkazného bremena nedošlo k jeho uneseniu, pričom I. stupňový súd postupoval nesprávne ak mal za preukázané, bez rozumových pochybností, že stíhaný skutok je trestným činom.

Zastáva názor, že skutočnosti uvedené v rámci odôvodnenia odvolania existujú významné pochybnosti o tom, či daný skutok, vzhľadom na povahu, možno považovať za trestný čin, a preto žiada aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm.a), b), c) Tr. por. zrušil a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu I. stupňa aby ju potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolanie obžalovaný, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu, napadnutého rozsudku, dôvodov podaných odvolaní a vyjadrenia prokurátora sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že v predmetnej trestnej veci existuje logická a ucelená reťaz navzájom sa dopĺňajúcich priamych a nepriamych dôkazov, z ktorej jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Krajský súd vychádzajúc z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní okresného súdu nemal žiadnu pochybnosť o tom, že obžalovaný sa svojim konaním tak po subjektívnej ako aj objektívnej stránke naplnil všetky pojmové znaky zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., pretože vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru, pričom vopred vedel, že splátky za poskytnutý úver nebude uhrádzať a poškodenému spôsobil väčšiu škodu.

Obžalovaný je usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka M. Y., ktorý za poškodenú stranu spol. PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. vybavoval pôžičku pre obžalovaného. Z výpovede svedka vyplynulo, že tento potom, čo si prekontroloval predložené doklady obžalovaným, konkrétne potvrdenie že je zamestnancom spoločnosti SCS STEEL CUTTING SERVICE s.r.o. a žiadosť o poskytnutie úveru na sumu 3000,- Eur vlastnoručne podpísanú, bola táto postúpená na posúdenie do Bratislavy. Skutočnosť, že obžalovaný nebol zamestnancom spoločnosti STEEL CUTTING SERVICE s.r.o., potvrdil aj samotný konateľ predmetnej spoločnosti F. Z. S..

Obdobne s výpoveďou svedka M. Y. korešponduje výpoveď svedka G. Q., ktorý uviedol, že potom čo ho obžalovaný kontaktoval, že má problémy s vybavením pôžičky, obžalovaného odporučil na svojho známeho pána N. I., ktorý pracoval vo finančníctve.

Okresný súd skutkový stav objektivizoval aj výpoveďami svedkýň P. L. M. H. L. ktorá uviedla, že vyhovelá žiadosti obžalovaného v tom smere, že mu poskytla číslo účtu svojej dcéry. Potom čo finančné prostriedky boli pripísané na účet, tieto na požiadanie obžalovaného vybrala z účtu a odovzdala G. Q..

Vo vzťahu k argumentácii obhajoby týkajúcej sa porušenia práva na obhajobu z dôvodu nedostatočného objasnenia skutkového stavu, krajský súd uvádza, že s daným názorom sa nemožno stotožniť. Vyplýva to predovšetkým zo samotných výpovedí svedkov a rovnako tak zo zabezpečených a oboznámených listinných dôkazov na hlavnom pojednávaní z ktorých vyplynulo, že to bol práve obžalovaný, ktorý predložil potvrdenie o zamestnaní v spoločnosti STEEL CUTTING SERVICE s.r.o, čo konateľ predmetnej spoločnosti zásadne poprel. V danom smere sa nie je možné stotožniť ani s názorom obhajoby, že obžalovaný mal podpisovať listiny za účelom tzv. predbežného zistenia, či je možné obžalovanému úver poskytnúť, o výsledku ktorého mal byť vyrozumený. Rovnako tak aj posudzovaná otázka elementárnych zásad opatrnosti, týkajúcich sa súkromnoprávných vzťahov, sa v svetle predloženia akýchkoľvek falošných listín, javí ako neakceptovateľná a nie je možné ju pričítať na ľarchu subjektu len preto, že tento koná lege artis.

Z týchto vykonaných dôkazoch, ako to okresný súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku, aj podľa názoru krajského súdu bolo potvrdené, že obžalovaný svojim konaním naplnil pojmové znaky žalovaného trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.3, písm. a) Tr. zák. tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke.

Pokiaľ ide o samotný výrok o uložení treste okresný súd správne vychádzal pri ukladaní trestu podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. teda pri zvýšenej dolnej hranici, ktorá predstavuje 78 mesiacov. Zákonu zodpovedá aj zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu ani vo vzťahu k výroku o náhrade spôsobenej škody, krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. H. ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.